

مؤلفه‌های فردی و اجتماعی در الگوسازی زن تراز اسلامی از دیدگاه مقام معظم رهبری

ندا بزرگخو^۱ / زهرا حافظی نسب^۲ / مرضیه قنبری^۳

چکیده

اسلام دینی است که برشد و تکامل همه جانبه در تمام عرصه‌ها اعم از فردی و اجتماعی تأکید کرده است و زن به عنوان نیمی از پیکره جامعه بشری، تأثیر بسیاری در تحقق این اهداف دارد. در این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی، مهم‌ترین مؤلفه‌های فردی و اجتماعی در الگوسازی زن اسلامی از دیدگاه مقام معظم رهبری مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس بیانات ایشان، زن در ابتدا باید در راستای خودسازی به تقویت ایمان و معنویت، حسن خلق، صبر و قناعت در خویشتن بپردازد. سپس با چنین خودسازی ویژه، رابطه خود با جامعه را تعالی ببخشد. در اجتماع نیز تعالی زن در گزاره‌های اشتغال، خانه‌داری، حجاب و عفاف مطرح است. بنابراین در منظومه فکری مقام معظم رهبری، مؤیدات اسلامی وجود دارد که به تعالی فردی و اجتماعی زن منجر می‌شود.

وازگان کلیدی: الگوی فردی، الگوی اجتماعی، تراز اسلامی، زنان، مقام معظم رهبری.

-
۱. کارشناسی علوم تربیتی مؤسسه امام خمینی^{للہ}، دانش پژوه سطح ۳، (نویسنده مسئول) Bozorgkhoo556@gmail.com
 ۲. کارشناسی ارشد مدرسی معارف دانشگاه تهران، دانش پژوه سطح ۳ جامعه الزهرا^{لله}، zoha.tahora@gmail.com
 ۳. دکترای تفسیر تطبیقی دانشگاه قم، دانش آموخته سطح ۳ جامعه الزهرا^{لله}، Marziyeh.Ghanbari2020@Gmail.Com

مقدمه

زن در دوران قبل از اسلام، از جایگاه حقیقی و حقوق انسانی خویش بی‌بهره بود و همواره مورد ظلم و تعدی واقع شده است؛ در حالی که ظهور دین اسلام، نگرش جدید و والایی به شخصیت زن داده و جایگاه حقیقی زن را به جامعه معرفی کرده است. از نظر اسلام، زن و مرد در آفرینش و خلقت با یکدیگر برابر بوده و در رسیدن به کمالات معنوی، دارای ارزش مشترکی هستند. خداوند متعال در قرآن کریم در این باره فرموده است: «يَا أَيُّهُ الَّٰهُمَّ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًاٰ وَقَبَائِلَ لِتَعَارِفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّٰهِ أَنْفَاكُمْ». (حجرات: ۱۳) طبق این آیه، ارزش انسان به جنسیت او نیست؛ همانند تفکری که در دوران قبل از اسلام به ویژه در جاهلیت حکم‌فرما بود؛ بلکه کسی که از نافرمانی خدا پرهیزد و بیشتر از فرمان خداوند اطاعت کند، دارای پاداشی بیشتر و منزلتی رفیع‌تر خواهد بود. (طبرسی، ۱۳۷۲، ج ۹، ص ۲۰۷) از نظر اسلام زن نیز مانند مرد، انسان است و هیچ یک از زن و مرد بر دیگری برتری ندارد؛ مگر به تقوا. به حکم این آیه شریفه، عمل نیک و بد مرد و زن، به حساب او نوشته می‌شود و هیچ مزیتی جز با تقوا برای کسی نیست. بنابراین با در نظر داشتن اینکه یکی از مراحل تقوا اخلاق فاضله است، زنی که درجه‌ای از درجات بالای ایمان را دارد و یا سرشار از علم، عقل و فضایل اخلاقی است، گرامی‌تر و از حیث درجه، بالاتر از مردی است که همتراز او نیست و کرامت و مزیت، تنها به تقوا و فضیلت انسان است. (طباطبایی، ۱۳۹۰، ج ۲، ص ۲۷۰ و ۲۹۶) بنابراین ارزش انسان‌ها به ایمان و تقوای آن‌هاست.

ذکر زنان والای بهشتی در کنار مردان بهشتی در قرآن کریم، بیانگر این مطلب است که زن می‌تواند با رعایت الگوی فردی، به درجه والای انسانیت دست یابد و موجب سلامت خود و جامعه شود. نگاه اسلام به زن، نگاه به انسانی توانمند برای رسیدن به کمال است که در جنبه‌های مختلف دارای حقوق و مسئولیت‌هایی است. امروزه نیز با پیشرفت جوامع انسانی، بررسی نقش فردی و اجتماعی زن مسلمان اهمیت ویژه‌ای داشته و ارائه الگوی زن تراز اسلامی از دیدگاه رهبر جامعه اسلامی ضرورت دارد.

جایگاه حقیقی و شخصیت والای زن از آغاز پیدایش اسلام بیانگر آن است که زن، مقام شایسته خود را به دست آورد. در ایران نیز با پیروزی انقلاب اسلامی، سهم زنان در شکل‌گیری انقلاب و حضور چشمگیر آنان در دفاع مقدس و بخش‌های گوناگون جامعه مورد توجه قرار گرفت. درباره دیدگاه مقام معظم رهبری درباره الگوی فردی و اجتماعی زن، کتاب‌ها و مقالات متعددی نگاشته شده است که از جمله می‌توان به کتاب نقش و رسالت زن به کوشش امیرحسین بانکی‌پور و همکارانش اشاره کرد. جلد اول این کتاب با عنوان «عفاف و حجاب در سبک زندگی ایرانی» در سال ۱۳۹۳ به بیانات مقام معظم رهبری درباره عفاف و حجاب و روش برخورد با بی‌بندوباری پرداخته شده است. در جلد دوم این کتاب با عنوان «الگوی زن»، در سال ۱۳۹۳ بیانات مقام معظم رهبری در موضوع الگوی فردی زن بیان شده است. همچنین در جلد پنجم این کتاب با عنوان «عرصه‌های حضور اجتماعی زنان»، در سال ۱۳۹۳ به جایگاه اجتماعی زنان و نقش آن‌ها در انقلاب اسلامی پرداخته شده است. کتاب آینه زن به کوشش امیرحسین بانکی‌پور، در سال ۱۳۸۱ از دیگر کتاب‌ها در این زمینه است که مجموعه‌ای از بیانات مقام معظم رهبری درباره زن است.

افزون بر کتاب برخی مقالات به صورت کلی، به معرفی الگوهای زنان اشاره شده است که از جمله می‌توان به مقاله «حضرت زهراء^{علیها السلام} الگوی برتر زن مسلمان» نوشته افسانه نظری و دیگران، در سال ۱۳۹۶ ارائه شده در دومین کنفرانس بین‌المللی مطالعات اجتماعی، فرهنگی و پژوهش دینی اشاره کرد. همچنین مقالاتی نیز از بیانات مقام معظم رهبری در مورد الگوی فردی و اجتماعی بیان شده است. مقاله «اشتغال و فرزندپروری براساس دیدگاه مقام معظم رهبری» نوشته زهره متین و فاطمه وجودانی در فصلنامه علوم تربیتی از دیدگاه اسلام در سال ۱۳۹۸ یکی از این مقالات است که تنها به بخشی از مباحث اجتماعی زن اشاره کرده است. مقاله «نقش بانوان در استحکام درونی نظام از دیدگاه مقام معظم رهبری» نوشته فریبا شایگان و فهیمه مؤمنی‌راد در فصلنامه فقه و حقوق خانواده، در سال ۱۳۹۷ از دیگر مقالات درباره زن در اجتماع است که به تبیین حضور زن در دو عرصه خانواده و جامعه پرداخته است.

در پژوهش حاضر برای پاسخگویی به این سؤال مهم «مؤلفه‌های فردی و اجتماعی زن تراز اسلامی از دیدگاه مقام معظم رهبری چیست؟» ابتدا بیانات مقام معظم رهبری در مؤلفه‌های مهم استخراج شده از آیات قرآن مورد بررسی قرار گرفت و سپس داده‌ها در راستای پاسخ‌دهی به سؤال پژوهش دسته‌بندی گردید. در نهایت تجمیعی از بیانات مقام معظم رهبری و آیات قرآن به روش توصیفی و تحلیلی بیان شد.

۱. مؤلفه‌های فردی

خودسازی برای هر زن مسلمان که اراده کمال و تقرب الهی دارد، امری ضروری است. با ارائه الگو در این زمینه می‌توان مسیر را برای رهروان آن روشن ساخت. مهم‌ترین شاخصه‌های الگوی فردی، «ایمان و تقوا، حسن خلق، صبر و شکیبایی و قناعت و سادگی» است. اگرچه این مؤلفه‌ها عمومی و فراجنسیتی هستند، اما به دلیل اهمیت ویژه آن‌ها در الگوسازی، در این پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۱-۱. ایمان و تقوا

«ایمان» به معنای آرامش، اطمینان قلب و نبود ترس است. (ابن‌منظور، ۱۴۱۴، ج ۱۳، ص ۳۱) در قرآن نیز به معنای تصدیق به یگانگی خدا و رسالت پیامبران و نیز تصدیق روز جزا که با پیروی عملی همراه است، آمده است. از این رو در قرآن هر جا که از صفات نیک مؤمنین یا پاداش جمیل آنان سخن می‌گوید، به دنبال ایمان، عمل صالح را نیز ذکر می‌کند (رعد: ۲۹) و در آیه دیگری می‌فرماید: «مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُثْنَى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِنَهُ حَيَاةً طِبِّةً». (نحل: ۹۷) صرف اعتقاد داشتن، ایمان نیست؛ مگر آنکه به لوازم آن چیزی که بدان معتقد شده‌ایم، ملتزم شویم؛ زیرا ایمان، علم توأم با سکون و اطمینان به آن است. (طباطبایی، ۱۳۹۰، ج ۱۵، ص ۶) از دیدگاه مقام معظم رهبری نیز ایمان دوگونه است: ایمان ثابت و ایمان عاریه‌ای. ایمان ثابت، ایمان قلبی متکی به استدلال و بینش عمیق است که با عمل صالح پشتیبانی

می‌شود، اما ایمان عاریهای بر پایه احساسات و بدون منطق و علم است. (بیانات، ۱۳۸۳/۸/۲۰) بنابراین در مفهوم ایمان واقعی، علم و عمل صالح نیز وجود دارد و شاخصه تمایز کننده مؤمن و غیر مؤمن غیر از آنچه در قلب دارند، بینش و عمل آن هاست.

در دین مبین اسلام، ایمان زن و مرد هیچ تفاوتی ندارند و آنچه مطرح است، تکامل و تعالی نوع بشر است. هم‌چنانکه مقام معظم رهبری می‌فرماید: «زن و مرد، دو حضه پیکره بشرنده؛ دو بخش وجود بشری هستند. از لحاظ جنبه بشری و جنبه الهی، تفاوتی با همدیگر ندارند». (بیانات، ۱۳۷۶/۷/۳۰). شاهد این سخن در قرآن کریم به صراحت یافت می‌شود، آن‌گاه که خداوند می‌فرماید: «وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَعِيرًا». (نساء: ۱۲۴) طبق نظر طبرسی، خداوند متعال به هر کسی که اهل ایمان و پرستش خداوند یکتا و مصدق انبیا باشد، وعده بهشت داده است. (طبرسی، ۱۳۷۲، ج ۳، ص ۱۷۷)

بنابراین زن نیز همانند مرد می‌تواند با ایمان، به درجات والای قرب الهی برسد و در این میان، جایگاه سرور زنان عالم، حضرت فاطمه علیها السلام، نمونه کاملی از زن مؤمن و عالی‌رتبه معنوی است. مقام معظم رهبری کسب مراتب معنوی را برای هر انسانی، اعم از زن و مرد بیان کرده و حضرت فاطمه علیها السلام را شخصیت والای زنی معرفی نمودند که دارای مقام عصمت است. ایشان همچنین از زنان بزرگ عالم، همچون حضرت مریم علیها السلام، سارا و آسیه به عنوان زنان برجسته عالم خلقت نام بردنده که به تکامل و تعالی رسیدند. (بیانات، ۱۳۹۲/۲/۱۱) حضرت آسیه، همسر فرعون نمونه دیگری از الگوی زنان است که هنگام مشاهده معجزه موسی علیه السلام در مقابل ساحران، اعماق قلبش به نور ایمان روشن شد و از همان لحظه به موسی علیه السلام ایمان آورد. هنگامی که فرعون از ایمان او باخبر شد، بارها او را نهی کرد؛ اما آسیه با استقامت هرگز تسلیم خواسته فرعون نشد. سرانجام به دستور فرعون، دست و پاهایش را با میخ‌ها بستند و در زیر آفتتاب سوزان قرار دادند و سنگ عظیمی بر سینه او افکندند. خداوند متعال او را در کنار بهترین زنان جهان مانند حضرت مریم علیها السلام قرار داد. (مکارم شیرازی، ۱۳۷۱، ج ۲۴، ص ۳۰۳ و ۳۰۴)

(۳۰۲) آسیه با تمام تهدیدات و شکنجه‌ها، تنفر خود را از فرعون ابراز داشت و با اینکه فرعون ادعای مالکیت و خدایی داشت، دلبسته موقعیت فرعون نبود و حکومت و ثروت او را حقیر شمرد. (قرائتی، ۱۳۹۷، ص ۸۱) بنابراین راه کمال در ایمان به خداوند برای زنان عالم باز است. شخصیتی به نام حضرت زینب علیها السلام در تاریخ بشر ظهرور می‌کند که با حضور متعالی خود در واقعه کربلا، الگوی بلند مرتبه ایمان است. مقام معظم رهبری، شخصیت حضرت زینب علیها السلام را نمونه کاملی از زن مسلمان معرفی کرند که دارای شخصیتی چند بعدی است. ایمان والای حضرت زینب علیها السلام، دلیل مواجهه صحیح با مشکلات و رنج‌های زندگی است که الگویی است برای قرار دادن عواطف زنانه در مسیر ایمان تا از هر گونه تحقیر و نابسامانی شخصیتی در ایمان بماند. طبق فرمایش مقام معظم رهبری، حب به ولی زمان و فدایکاری در راه ایشان، از خصایص کمال ایمان است که حضرت زینب علیها السلام در علو درجات این جایگاه قرار داشتند. از نظر ایشان، زن با نقاط قوت زنانه خود همراه با ایمان عمیق و اتکای به خداوند و نیز عفت و پاکدامنی می‌تواند در جامعه، یک نقش استثنایی این گونه ایفا کند و در عین حال، سرشار از عاطفه و احساسات زنانه باشد. (بیانات، ۱۳۸۴/۳/۲۵)

در حقیقت جایگاهی که زن باید در ایمان خود به آن برسد، از اطمینان قلب، آگاهی، بینش، عمل و ثبات قدم است و اولین گام در این مسیر، به فرموده امام خمینی رهی بیداری است: «اگر قدری در امور اخروی و عقبات هولناک آن فکر می‌کردید، به تکالیف و مسئولیت‌های سنگینی که بر دوش شماست، بیشتر اهمیت می‌دادید». (موسوی خمینی، ۱۳۷۸، ص ۳۷) بنابراین زن مؤمن برای گام نهادن در مسیر کمال ایمان، باید در معانی والای تعالیم دینی تفکر کند و از سرگرمی به امور واهی و پیوند دادن قلب خود با ظواهر زندگی مادی به شدت بپرهیزد. امام خمینی رهی در این زمینه هشدار می‌دهند: «پرهیزید از اینکه خدای نخواسته حب دنیا و حب نفس به تدریج در شما رو به فزوی نهد و کار به آنجا رسد که شیطان بتواند ایمان شما را بگیرد. گفته می‌شود تمام کوشش شیطان برای ربودن ایمان است». (همان، ص ۳۹) اگر افراد بر راه هدایت روند، شیطان می‌کوشد تا آن‌ها را از راه دین خارج سازد. (قمی،

۱۳۶۳، ج. ۱، ص ۲۲۴) با توجه به اینکه مبنای کمال انسان در ایمان به خداوند عبودیت است، راه و رسم عبودیت و بندگی، پیروی از معصومین علیهم السلام و تسلیم شدن در برابر ولایت آنان است؛ همان‌گونه که امام باقر علیه السلام فرمود: «به وسیله ما خدا بندگی می‌شود و به وسیله ما خدا شناخته می‌شود و به وسیله ما توحید خداوند متعال تحقق می‌یابد و محمد علیه السلام، حجاب خدای متعال است». ^۱ (کلینی، ۱۴۰۷، ج. ۱، ص ۱۴۵)

اگر انسان با انگیزه عبودیت در مسیر تولی به ولایت معصومین علیهم السلام حرکت کند، به مقامی دست می‌یابد که جان خویش را نشار راه آنان می‌کند؛ همان‌گونه که قرآن کریم می‌فرماید: «الَّتِي أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْعُسِهِمْ». (احزاب: ۶) در چنین جایگاهی، اندیشه و عمل انسان مؤمن و به ویژه زن مؤمن، از رویکردهای فرمایه و رذایل اخلاقی به سمت اهداف والای معنوی متمرکز می‌شود و در سایه زندگی مؤمنانه در مسیر قرب الهی، زنانی ظهور می‌کنند که خداوند به عنوان نمونه برای همه انسان‌ها در قرآن از آنان نام می‌برد. ایمان، از اصلی‌ترین بنای‌های شخصیت زنان مسلمان است که باید مرکز توجه و هدف واقعی آنان در زندگی باشد. آنچه باعث رشد شخصیت، تکامل روحی و ارزش واقعی انسان می‌شود، تنها درجه ایمان و بروز آگاهی و عمل آن ایمان است.

۲۰. حسن خلق

«حسن خلق» در علم اخلاق در دو معنای عام و خاص به کاررفته است و به معنای عام، عموم خصلت‌های پسندیده‌ای است که انسان باید روح خود را به آن‌ها بیاراید، (صدق، ۱۴۰۳، ص ۲۵۳) اما در معنای خاص عبارت است از خوش‌رویی، خوش‌رفتاری، حسن معاشرت و برخورد پسندیده با دیگران. در بسیاری موارد مراد از «حسن خلق»، معنای خاص آن یعنی تحمل و سعه صدر، رهانکردن حق و ترک باطل است. (جوادی آملی، ۱۳۹۵، ص ۱۵۸) مقام معظم رهبری در تبیین این مطلب می‌فرماید: «البتہ باید توجه کرد که اخلاق، تنها خوش اخلاقی

۱. «بِنَا عَبْدَ اللَّهِ وَبِنَا عُرْفَ اللَّهُ وَبِنَا وُحْدَةَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَمُحَمَّدٌ حَبَّابُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى».

با مردم نیست؛ بلکه به معنای پروراندن صفات نیکو و خلقيات فاضله در دل و جان خود و انعکاس آن‌ها در عمل خود است». (بيانات، ۱۳۸۵/۱۰/۶) از سوی دیگر بسياري از مشكلات اخلاقى در خانواده و سپس جامعه، دور شدن از اين صفت اخلاقى است. «حسن خلق» در روایات به عنوان اولین و با ارزش‌ترین صفتی معرفی شده است که در قیامت مورد محاسبه قرار می‌گيرد؛ چنان‌که پیامبر ﷺ فرمود: «در قیامت چیزی بزرگتر از خوش‌خویی در ترازوی اعمال آدمی نهاده نمی‌شود». ^۱ (کليني، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۹۹) همچنین پیامبر اکرم ﷺ بهترین مردم راكساني معرفی کرده که برخورشان با مردم از همه بهتر است.^۲ (نوري، ۱۴۰۸، ج ۸، ص ۴۵۱) مقام معظم رهبري، هدف از آفريشن را رسيدن به کمال بشرى و بهره بردن از بيشترین فضائل انساني دانسته‌اند که نشانه آن در درجه اول، فاطمه زهرا عليها السلام و در درجه بعد دیگر زنان بزرگ تاریخ است. (بيانات، ۱۳۶۸/۱۰/۲۶) از نظر ايشان انسان باید تحول اخلاقى پیدا کند، هر رذيله اخلاقى و روحیه ناپسندى را کنار بگذارد و خود را به فضائل و زیبایی‌های اخلاقى آراسته نماید (بيانات، ۱۳۷۶/۱/۱) مقام معظم رهبري برای اخلاق، اهميت شايسته‌اي قائل هستند و در موارد بسياري بر خودسازی اخلاقى تأكيد کرده‌اند: «به اخلاق خودمان برسيم؛ اخلاق اهميتش از عمل هم بيشتر است». (بيانات، ۱۳۸۸/۰۶/۲۹) از نظر ايشان اخلاق، روح دين است و مكارم اخلاق در عبارت «بِعِثْتُ لَتَّمِ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ» بيانگر صبوری، متانت، انصاف، خوش ذاتی، خيرخواهی نسبت به مردم، خدوم و اهل کار بودن و ... است. (بيانات، ۱۳۹۲/۱۰/۱۷)

۳.۱. صبر و شکيبيا

«صبر و شکيبيا» از جمله فضائل اخلاقى کاربردي است که نقشی کليدي در تمام ابعاد زندگى انسان دارد. صبر به معنای خويشتنداري در تنگنا و سختى است. (راغب اصفهاني، ۱۴۰۴، ج ۱، ص ۲۷۲) در علم اخلاق نيز ثبات نفس و اطمینان آن، مضطرب نشدن در بلايا و مصائب و

۱. «مَا يُوَظِّعُ فِي مِيزَانِ امْرِئٍ بَوْمَ الْقِيَامَةِ أَقْبَلَ مِنْ حُسْنِ الْحُلُقِ».

۲. «خَيَارُكُمْ أَخْمَسُكُمْ أَخْلَاقًا الَّذِينَ يَأْلِمُونَ وَ يُؤْلِمُونَ».

مقاومت کردن در حوادث و شداید است؛ به نحوی که سینه انسان تنگ نشود. (نراقی، ۱۳۷۸، ص ۲۱۴) مقام معظم رهبری در بیان سیره حضرت زهرا عليها السلام در این زمینه می‌فرماید: «درخشندگی فاطمه زهرا عليها السلام به این دلیل است که در عالم ماده، خوب از امتحان بیرون خواهد آمد». (بینات، ۱۳۷۳/۹/۳) از چنین الگویی در صبر بر بندگی خداوند، دختری به نام زینب کبری عليها السلام در صبر بر بلا در حادثه عاشورا تجلی می‌کند. تدبیر در زندگی حضرت زهرا عليها السلام و حضرت زینب عليها السلام و الگوبرداری از این اسوه‌ها در زندگی زنان جامعه کنونی می‌تواند موجب تحول در نگرش آنان شود؛ چنانکه در انقلاب اسلامی ایران و هشت سال دفاع مقدس، زن‌ها توanstند همواره در کنار عزیزانشان حماسه‌آفرینی کنند. مقام معظم رهبری، استقبال زنان از شهادت همسران و نیز ازدواج با جانبازان را از نقش‌های بی‌بدیلی دانستند که تا امروز ادامه دارد. (بینات، ۱۳۹۰/۱۰/۱۴) علامه طباطبایی ذیل آیه ۳۵ سوره احزاب مراد از «وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ» را کسانی می‌داند که هم در هنگام مصیبت و بلا صبر می‌کنند و هم در هنگام اطاعت و هم هنگامی که گناهی پیش آمده، در ترک آن صابرند. (طباطبایی، ۱۳۹۰، ج ۱۶، ص ۳۰۵) صبر بر گناه، افضل از سایر اقسام صبر است؛ زیرا درجه آن، بیشتر و وسعت بین درجاتش هم بیشتر است.

(موسوی خمینی، ۱۳۷۱، ص ۲۶۶)

بر اساس بیانات مقام معظم رهبری صبر بر طاعت، یعنی هنگام انجام یک کار واجب و اطاعت الهی، نباید از طولانی شدن آن خسته شد. صبر از معصیت نیز استقامت و استحکام در مسیر مشکلات است و در حوادث تلخی که برای انسان پیش می‌آید، انسان در هم نشکند و تصور نکند که دنیا به آخر رسیده است. (بینات، ۱۳۸۷/۱۹/۶) البته با توجه به تعریف صبر و اقسام آن، صبر در مقامات بالای بندگی، صبر بر آلام جسمانی به مقتضای طبع بشر در مقوله عبادات و صبر در فراق محبوب مطرح است که از مقامات بزرگ محبین به شمار می‌رود. (موسوی خمینی، ۱۳۷۱، ص ۲۶۱ و ۲۶۰) بعضی از علمای اخلاق، صبر را دروازه ورود به مقام رضایت به مقدرات الهی و مقام رضا را باب رسیدن به وادی محبت پروردگار دانسته‌اند.

(نراقی، ۱۳۱۲، ج ۳، ص ۲۸۴)

خداآوند متعالی در آیات ۱۵۵ تا ۱۵۷ سوره بقره، راهکاری کاربردی و مهم در خصوص صبر انسان در هنگام مصیبت بیان می‌فرماید: «تقویت عبودیت و بندگی و پذیرش مالکیت تمام خداوند». اگر آدمی باور و ایمان خود را تقویت کند و خود را مالک هیچ چیزی در عرصه هستی نداند، عملش در آسمان ایمان اوج می‌گیرد. به فرموده مقام معظم رهبری «در قرآن یکی از کم‌نظیرترین تعییرات، این تعییر است. صلوات و رحمت خدا بر آن صابران که مصیبت و حادثه گزنه را تحمل می‌کنند و با روی باز با آن مواجه می‌شوند». ایشان در ادامه، تحمل سختی خبر شهادت فرزند برای پدر و مادر و نیز خبر شهادت همسر را ستودند که مردم ما این موارد را با بازترین چهره و شیرین‌ترین بخورد تحمل کردند. (بيانات، ۱۳۸۵/۸/۱۸) همان‌گونه که زنان در دوران دفاع مقدس توانستند این چنین نیرومند در زندگی فردی و اجتماعی، صبری زیبا از خود به نمایش بگذارند، در جامعه کنونی نیز می‌توانند با شناخت موقعیت خود در خانواده و جامعه تأثیرگذار باشند. با توجه به اینکه رنج و سختی همواره در طبیعت زندگی دنیا برای انسان رقم خورده است، (بقره: ۱۵۵) با صبر می‌توان به خوبی از عهده این آزمایش‌های سخت برآمد و بشارت پیروزی، متعلق به صابران است؛ اما سست‌عهدان بی‌استقامت، از بوته این آزمایش‌ها سیره روی بیرون می‌آیند. (مکارم شیرازی، ۱۳۷۱، ج ۱، ص ۵۲۵) مقام معظم رهبری در مورد نقش تأثیرگذار زن در خانواده می‌فرماید: «زن‌ها نقش کلیدی در جامعه دارند. حضور زنان در مبارزات عمومی و سیاسی، یک نقش چندگانه داشت... وقتی زن خانه، خود را در مبارزه سهیم می‌دانست و وارد میدان می‌شد، در واقع خانه‌ای را که در آن، مرد و زن و فرزندان هستند؛ به صحنه می‌آورد و خانواده‌ای را در میدان مبارزه حاضر می‌کرد». (بيانات، ۱۳۷۵/۶/۲۸) زنان از صدر اسلام تا انقلاب اسلامی و دفاع مقدس با صبر و برباری نه تنها مسیر معنوی خود و همسر و فرزند خود را به سوی تعالی روح ایمان هموار ساختند؛ بلکه در شکل‌گیری نظام اسلامی نقش اساسی ایفا کردند. اینک نیز از وظایف اساسی زن مسلمان، یاری گرفتن از صبر در تمام مراحل زندگی است.

۴.۱. قناعت و سادگی

«قناعت» از عواملی است که موجب آرامش و سازگاری در زندگی است. قناعت در لغت به معنای بسنده کردن به مقدار کم از آنچه در دنیا به آن می‌رسد و رضایت به چیزی است که نصیب شخص می‌شود. (طربی، ۱۳۷۵، ج. ۴، ص. ۳۸۴). این واژه در علم اخلاق در مقابل صفت حرص، حالتی نفسانی است که موجب می‌شود انسان به قدر حاجت و ضرورت اکتفا کند. (نراقی، ۱۳۷۸، ص. ۳۹۷)

توصیه به قناعت و ساده‌زیستی، از جمله اموری است که مقام معظم رهبری زوجین را به آن دعوت کرده (بیانات، ۱۳۷۷/۱۲/۱۳) و به آنان توصیه می‌کند یکدیگر را در ساده‌زیستی و قناعت کمک کنند. (بیانات، ۱۳۷۹/۱۲/۲۳) از دیدگاه ایشان تلاش انسان برای تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری، نوعی مسابقه مادی‌گرایی در راه بهشت خیالی و مسابقه ناسالمی است که اگر هر یک از زوجین وارد این مسابقه ناسالم شد، بر دیگری لازم است که ناصح او باشد و او را از این کار منع کند. (بیانات، ۱۳۷۵/۶/۳). مقام معظم رهبری در ساده‌زیستی الگوی زن اسلامی چنین فرمود: «مگر نمی‌گوییم که جهیزیه حضرت زهرا^{علیها السلام} چیزهایی بود که انسان با شنیدن آن‌ها اشکش جاری می‌شود؟ مگر نمی‌گوییم که این زن والامقام، برای دنیا و زیور دنیا هیچ ارزشی قائل نبود؟ مگر می‌شود که روزبه روز تجمل‌گرایی و چیزهایی پوچ زندگی را بیشتر کنیم و مهریه دخترانمان را زیادتر نماییم؟». (۱۳۷۰/۱۰/۵) توجه به سادگی مهریه و نیز لوازم زندگی حضرت زهرا^{علیها السلام} به همراه زهد در مراتب دنیا، الگویی است برای ساده بگزار کردن مراسم ازدواج و قناعت و ساده‌زیستی در زندگی. (مدرسى، ۱۳۸۹، ص. ۳۳) پیامبر اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} با اشاره به زندگی زاهدانه حضرت زهرا^{علیها السلام}، ایشان را از بیشتنازان در پیشگاه خداوند معرفی کرده و فرموده است: «دخترم از گروه پیشی‌گرفتگان به سوی الله است». ^۱ (مجلسی، ۱۴۰۳، ج. ۴۳، ص. ۸۸). حضرت زهرا^{علیها السلام} هرگز توقعاتی چون خانه وسیع و امکانات، در راستای رفاه زندگی از

۱. «إِنَّ أُبْيَتِي لَفِي الْخَيْلِ السَّوَابِقِ».

امام علی علیه السلام نداشت و حتی برای یکبار هم تقاضایی که مربوط به امور مادی باشد، مطرح نکرد. (دهقان، ۱۳۸۶، ص ۹۵) بنابراین چنانچه زنی بهره‌های مادی دیگران را الگوی خود قرار دهد، پس از احساس نیاز و کمبود، در صدد جبران آن بر می‌آید و علاوه بر سلب آرامش از زندگی، همسرش را وادر به برآورده کردن خواسته‌های خود می‌کند. مقام معظم رهبری درباره تبعات توقعات مادی می‌فرماید: «توقعات مادی زیاد و بالا، موجب تنگی معیشت و موجب ناراحتی خود انسان می‌شود. اگر انسان توقع خودش را از زندگی توقع کمی قرار دهد، این مایه سعادت خواهد بود. نه فقط برای آخرت انسان خوب است که برای دنیا انسان هم خوب است». (بیانات، ۱۳۷۹/۱۲/۲۱، اصل اولیه در مسئله مصرف‌گرایی از منظر دینی، اعتدال و میانه‌روی است که برآمده از سیره و سنت پیامبر اکرم علیه السلام است. امام علی علیه السلام در این باره فرمود: «رسول خدا علیه السلام در همه امور معتدل و میانه‌رو بود».^۱ (صدقوق، ۱۴۰۳، ص ۸۲)

«قناعت» مفاسد ناشی از حرص و ثروت‌اندوزی را از بین می‌برد و در سیره معصومین علیهم السلام نیز به آن توصیه شده است. پیامبر علیه السلام از جبرئیل سؤال کرد که «قناعت» چیست؟ جبرئیل پاسخ داد: «قانع بودن به همان مقداری است که از دنیا نصیب شخص می‌شود؛ به کم قانع است و از نعمت کم نیز سپاسگزاری می‌کند». (صدقوق، ۱۴۰۳، ص ۲۶۱) اهمیت قناعت در زندگی به حدی است که از نظر امام سجاد علیه السلام برترین عمل این است که انسان به هر چه در دست اوست، قانع باشد.^۲ (نوری، ۱۴۰۸، ج ۱۵، ص ۲۲۲) از همین روست که از منظر آموزه‌های روایی، زندگی پاک و حیات طبیبه بشری، حیاتی است که روح قناعت در آن دمیده شده باشد. امام علی علیه السلام، قناعت را از صفات متقيین دانسته و در تفسیر آیه: «مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرِ أَوْ أُثْرِ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِنَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً...»، (نحل: ۹۷) حیات طیب و زندگی پاک را به قناعت تفسیر کرده است. (قمی، ۱۴۰۴، ج ۱، ص ۳۹۰)

با توجه به اینکه انسان نیازهایی طبیعی دارد که باید ارضاء شوند، تلاش و کوشش در حد

۱. «كَانَ رَسُولُ اللهِ عَلِيهِ السَّلَامُ مُعْتَدِلًا لِلأَمْرِ غَيْرَ مُخْتَلِفٍ».

۲. «وَأَنْ يَقْنَعَ بِالْقُوَّتِ».

معقول برای ارضای نیازها، پسندیده است و اسلام برای مهار کردن نفس انسان از صفت حرص و رسمیدن به حد اعتدال، او را به قناعت سفارش کرده است. (شریف لاهیجی، ۱۳۷۳، ج ۲، ۷۵۱) بنابراین بهره مندی از زندگی پاکیزه، همان قناعت و خشنودی از قسمت الهی است که از وعده های الهی درباره زنان و مردان مؤمن می باشد. (طبرسی، ۱۳۷۲، ج ۶، ص ۵۹۳). مقام معظم رهبری قناعت را حتی برای ثروتمندان نیز توصیه کرده اند. (بیانات، ۱۳۷۶/۱/۱) در واقع اکتفا کردن به امکانات موجود و اصلاح نگرش مادی به زندگی، موجب آرامش زندگی، ایجاد رضایت و تقویت روحیه شکرگزاری انسان در برابر خدای تعالی خواهد شد.

۲. مؤلفه های اجتماعی

با توجه به اینکه زنان نقش فعال و مؤثری در اجتماع دارند و ناگزیر به حضور در عرصه اجتماع برای اشتغال، انجام امور زندگی و سایر فعالیت ها هستند؛ ارائه الگوی اجتماعی آنان از اهمیت بسیاری برخوردار است و سعی بر آن است که بتوان در ارائه الگوی اسلامی، به نحوه صحیح حضور زن در اجتماع اشاره کرد.

۱۰.۱. اشتغال زنان

خانواده، از ارکان مهم جامعه انسانی است و زن، به عنوان مادر و همسر، نقشی اساسی در نظام خانواده دارد. در حقیقت از مهم ترین نقش های زن، نقشی است که در خانواده ایفا می کند. از دیدگاه مقام معظم رهبری، اشتغال زنان دارای جایگاه مهمی است؛ اما نقش مادری اولویت دارد و اشتغال زن نباید زن را از وظیفه اصلی همسر و مادر بودن باز دارد و موجب سلب آرامش شود. (بیانات، ۱۳۹۸/۵/۱۶) ایشان با تأکید بر اهمیت آرامش خانواده، توجه به آن را در اولویت قرار داده و حضور زن در خانه را مایه آرامش همسر و فرزندان دانسته اند که اگر از آرامش روانی و روحی برخوردار نباشد، نمی تواند این آرامش را به خانواده بدهد. (بیانات، ۱۳۹۳/۱/۳۰) ایشان اشتغال را در صورتی قابل پذیرش دانسته اند که لطمه ای به امور زندگی

وارد نکند. ایشان همچنین در این زمینه به حفظ روابط محروم و نامحرم تأکید کرده و مسئله محروم و نامحرم در اسلام را امری دانسته‌اند که باید مورد توجه جدی قرار گیرد. (بیانات، ۱۳۹۰/۱۰/۱۴) ایشان در موارد متعدد بر عدم اختلاط زن و مرد در فعالیت‌های اجتماعی تأکید کرده‌اند. (بیانات، ۱۳۷۵/۱۳/۲۰) برای مثال ضمن اشاره به اینکه منشی‌گری زنان که اغلب با تسلط مردانه همراه است، با حضور زنان به عنوان منشی مخالفت دارند. (بیانات، ۱۳۸۴/۱۲/۱۳) شغل زن باید مناسب با توانمندی‌های او باشد. مقام معظم رهبری نگرش صحیح و منطقی به اشتغال زن را در نظر گرفتن عدالت دانسته‌اند و نه برابری جنسی زن و مرد. (بیانات، ۱۳۹۳/۱/۳) تأکید ایشان بر انتخاب مشاغلی است که با خصوصیات زن مناسب باشد (همان). ایشان در این باره فرموده‌اند: «این چه افتخاری است برای زن که کاری را انجام بدهد که مردانه است؟ من مناسفم که گاهی خود خانم‌ها، خود بانوان، روی این مسئله حساسیت نشان می‌دهند که ما با مرد‌ها چه فرقی داریم؟». (همان) نکته قابل توجه در اولویت مردان در پذیرش شغل‌ها و تصدی مسئولیت‌ها این است که این موارد، تسهیلی است که دین مقدس اسلام برای زنان قرار داده تا آنان درگیر مسائلی نشوند که موجب تشویش اعصاب و روان شود و مشکلاتی را برای روحیه آنان ایجاد کند. (مرکز فرهنگ و معارف قرآن، ۱۳۸۷، ص ۳۵) در این راستا مقام معظم رهبری، تقليید کار مردانه را برای زن هنرنمی‌دانند؛ بلکه افتخار زن را در این دانسته‌اند که یک زن کامل باشد که ارزش آن در مواردی از مرد بالاتر و بیشتر است. (بیانات، ۱۳۸۶/۴/۱۳)

تناسب کار زن با توانمندی جسمانی او در اشتغال، حائز اهمیت است و تقسیم کار زن و مرد باید برحسب امکانات و شوق و زمینه‌های اقتضای کار باشد. مقام معظم رهبری به اشتغال زنان در موارد نیاز جامعه با رعایت حجاب و عفاف توصیه کرده و آن را وظیفه اسلامی زن مسلمان دانسته‌اند. (بیانات، ۱۳۷۵/۱۲/۲۰)

در حقیقت نگرش اسلام به اشتغال زن، نگرشی صحیح و منطقی است که با عدم اختلاط با مردان بیگانه و تناسب کار با شئون زنانه و در نظر گرفتن توانمندی جسمانی زن، قابل

پذیرش است. بنابراین اگر اشتغال زن موجب مفسده نباشد، با حفظ عفت و اخلاق عمومی بلامانع است.

۲۰.۲ خانه‌داری

خانواده بهترین مأمن و شایسته‌ترین کانون برای رشد و ارتقای زوجین و فرزندان است. پس از ازدواج و تشکیل خانواده، مسئولیتی به نام خانه‌داری شکل می‌گیرد که در شکل رایج آن بر عهده زن است. وظایف خانه‌داری، همسرداری و تربیت فرزندان به عاطفه‌ای قوی نیاز دارند و از مسئولیت‌های مهم و سنگین است. این وظایف بر اساس فطرت و آفینش زن وضع شده و با استعداد و توانایی او کاملاً مناسب است؛ حال آنکه مردان بر حسب فطرت، از عهده انجام این وظایف بر نمی‌آیند. طبیعی است که سلسله کارهایی که فطرتاً بر عهده زن‌ها گذارده شده، از عهده مردان خارج است؛ زیرا مرد برای بچه‌داری و خانه‌داری خلق نشده است؛ بلکه مرد وجودی تعقلی دارد که برای کارهای سنگین اجتماعی مناسب است.

(مصطفی‌الله، ۱۳۹۰، ص ۲۵)

از منظر مقام معظم رهبری، نقش خانه‌داری برای زن بسیار با ارزش و از بایسته‌های فکری یک زن است که اهمیت این مسئولیت را به خوبی بداند. ایشان می‌فرماید: «یکی از مهم‌ترین وظایف زن، خانه‌داری است. همه می‌دانند بندۀ عقیده ندارم به اینکه زن‌ها باید در مشاغل اجتماعی و سیاسی کار کنند؛ نه، اشکالی ندارد؛ اما اگر چنانچه این به معنای این باشد که ما به خانه‌داری به چشم حقارت نگاه کنیم، این می‌شود گناه. خانه‌داری یک شغل است؛ شغل بزرگ، شغل مهم، شغل حساس، شغل آینده‌ساز». (بيانات، ۱۳۹۲/۰۲/۱۱) بنابراین یک زن باید بداند هنگامی که در منزل امور مربوط به خانه و خانواده را ساماندهی می‌کند، جایگاه اجتماعی با ارزشی دارد. اگر تفکر عمومی جامعه اسلامی این چنین باشد، زنان در هر رتبه علمی و مهارتی باشند؛ با طیب خاطر شغل بزرگ خانه‌داری را در اولویت قرار می‌دهند. در این صورت خانواده به عنوان هسته مرکزی جامعه، کمتر دچار آسیب می‌شود و فرزندان و

آینده‌سازان کشور نیز در امنیت عاطفی رشد می‌کنند. بنا به فرموده مقام معظم رهبری کاری که یک زن در این مقام انجام می‌دهد، هیچ کس دیگری نمی‌تواند جایگزین کند: «شما اگر بچه خودتان را در خانه تربیت نکردید، یا اگر بچه نیاوردید، یا اگر تارهای فوق العاده طریف عواطف او را با سرانگشتان خودتان باز نکردید تا دچار عقده [عاطفی] نشود، هیچ کس دیگر نمی‌تواند این کار را بکند؛ نه پدرش و نه به طریق اولی دیگران؛ فقط کار مادر است. این کارها، کار مادر است. اما آن شغلی که شما بیرون دارید، اگر شما نکردید، ده نفر دیگر آنجا ایستاده‌اند و آن کار را انجام خواهند داد. بنابراین اولویت با این کاری است که بدیل ندارد؛ تعیین با این است». (بیانات، ۱۴/۱۰/۱۳۹۰)

تأکید بر بی‌بدیل بودن خانه‌داری هنگامی است که وظیفه زن در کنار همسرداری و فرزندداری، به کمال خود می‌رسد. از نظر مقام معظم رهبری، در مواردی که خانه‌داری با تحصیل و اشتغال دچار تعارض می‌شود، شغل خانه‌داری و نقش مادری و همسری، مسئولیت درجه یک زن است که کس دیگری نمی‌تواند آن را انجام دهد. (بیانات، ۱۳۸۶/۰۴/۱۳) این اولویت در نقش خانه‌داری، در سیره اهل بیت علیهم السلام در حدی جلوه‌گر می‌شود که وقتی در تقسیم کارها، پیامبر اکرم صلوات الله علیه و آله و سلم مسئولیت خانه‌داری را بر عهده حضرت زهرا علیها السلام گذاشتند، ایشان نه تنها آن را دون شأن خود ندانستند؛ بلکه بسیار مسرور شدند. (حمیری، ۱۴۱۳، ص ۵۲) در بعضی جوامع با نگاهی تحقیرآمیز، نقش سرنوشت‌ساز زن در تربیت نسل را نادیده می‌گیرند و حضور زن در پیشبرد اقتصاد و سیاست را در اولویت قرار می‌دهند. بر اساس بیانات مقام معظم رهبری، زن بودن برای زن یک نقطه امتیاز و افتخار است و افتخار زن در این نیست که زن را از محیط زنانه، خصوصیات و اخلاق زنانه دور کنیم و خانه‌داری، فرزندداری و شوهرداری را ننگ او به حساب آوریم؛ هم‌چنانکه از مشکلات بزرگ دنیای غرب، متلاشی شدن خانواده‌ها و افزایش فرزندان بی‌هویت است. (بیانات، ۱۳۹۱/۰۴/۲۱) پس از جنگ جهانی دوم وقتی که غرب با کمبود نیروی کار مواجه شد، برای سود بیشتر از کارگرانی ارزان‌تر، زنان را از کار خانه به کارخانه برد. (مطهری، ۱۳۶۹، ص ۲۲۵) این در حالی است که اسلام با نگاه ارزشی خود، زن‌ها را به ماندن در

حصن حصین خانه و پرداختن به امور منزل دعوت کرد تا جایی که حضرت زهرا علیها السلام نزدیک ترین حالت زن به خداوند را زمانی می‌دانند که در قعر منزل خود باشد.^۱ (نوری، ۱۴۰۸، ج ۱۴، ص ۱۸۲)

دقت نظر مقام معظم رهبری درباره خانه‌داری زن، به طبع زنانه و توقع متناسب با طبع زن است. ایشان با استناد به حدیث «الْمَرْأَةُ رَجِائِنَةٌ وَ لَيْسَتْ بِقَهْرَانَةٍ»، به مسئله احترام کار زن در خانه و عدم الزام او و مجبور نبودن او اشاره کرده‌اند. (بیانات، ۱۳۹۳/۱/۳۰) بنابراین زن مجبور به انجام کارهای منزل نیست و باید شأن و احترام او در منزل حفظ شود. با حفظ جایگاه با علاقه و میل خود، اهمیت نقش خانه‌داری را عمیقاً درک کرده و به آن مبادرت بورزد. طبق فرموده مقام معظم رهبری خانواده، پایه اصلی و سلول اصلی در جامعه است که اگر سالم شد، یعنی بدن سالم است. بدن غیر از سلول‌ها چیز دیگری نیست و اگر ما توانستیم سلول‌ها را سالم کنیم، سلامت آن جهاز را داریم. (بیانات، ۱۴۰۵/۱۰/۱۴) پیامبر اکرم علیه السلام هنگامی که از مسئولیت سخن می‌گفتند و همه را مسئول خطاب کردند، مسئولیت زن را در خانه و فرزندان بیان نمودند: «زن نگهبان است بر اهل بیت شوهر و فرزندانش».^۲ (دیلمی، ۱۴۱۲، ج ۱، ص ۱۸۴) در واقع زن مسلمان با پذیرفتن نقش خانه‌داری و انجام امور منزل، سازندگی اجتماعی را از منزل خود شروع می‌کند و با حمایت از افراد خانواده، زیربنای قوی برای جامعه می‌سازد. متقابلاً برای او نیز فرصت بهره‌مندی از تطور و تکامل اجتماعی فراهم می‌آید و این تطور، عاملی است که در آن واحد، فرد و اجتماع، هر دو را ترتیب می‌کند و فرد را به صورت جزئی پیوسته و جوش خورده با اجتماع در می‌آورد. بر این اساس او به تنها‌یی، امت و اجتماع را می‌سازد. بدین ترتیب آدمی تولدی دوباره پیدا می‌کند که می‌توان آن را «تولّد اجتماعی» نامید. (حکیمی، ۱۳۷۱، ج ۱، ص ۴۵۶) در اندیشه اسلامی، زن مجبور به انجام کار منزل نیست؛ بلکه با میل و اراده خود و درک جایگاه والای مسئولیت خانه‌داری به امور منزل رسیدگی می‌کند و در کنار آن، از کار و تحصیل نیز بازداشت نمی‌شود.

۱. «أَنَّ أَذْئَى مَا تَكُونُ مِنْ رَبِّهَا أَنْ تَلْرَمَ قَعْرَبَيْهَا».

۲. «الْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَ عَلَى ذُلْدِهِ».

۳۰۲. حجاب و عفاف

اهمیت حجاب و عفاف زن تا آنچاست که مقام معظم رهبری با بیان اهمیت حیای زن، به تلاش جوامع غربی برای از بین بردن حیا اشاره کردند. از روش‌های توطئه غرب در از میان بردن حیا، مسئله اختلاط زن و مرد، پوشش زن و مرد و حقوق زن است. از نظر ایشان، حیاء مسئله بسیار مهمی است که با روی کار آمدن صهیونیست‌ها و سرمایه‌دارها بر امور اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی کشورهای اروپایی به تدریج از میان رفت؛ در حالی که حیا برای مرد و زن فضیلت است. از مظاهر حیا، پوشش ظاهری، معاشرت‌ها و مکالمات سخنورانه است و در رأس صفات و مکارم اخلاق به شمار می‌رود. (بیانات، ۱۳۹۷/۱۲/۱۳)

اسلام همواره بر حجاب و عفاف تأکید کرده و سوره نور در قرآن کریم نیز به این مهم پرداخته است. همچنین در سوره قصص، از دختران حضرت شعیب علیه السلام نام برده شده است که به دلیل کهولت سن پدر، جایگزین وی در چوپانی از گوسفندان بودند. آنچه در این باره حائز اهمیت است، حفظ عفاف و حجاب دختران شعیب علیه السلام در مواجهه با مردان چوپان است که صبر می‌کردند و پس از پایان کار تمام چوپانان، به گوسفندان خود آب می‌دادند: «گفتند ما آن‌ها را آب نمی‌دهیم تا چوپان‌ها همگی خارج شوند». ^۱ (قصص: ۲۳) در ماجرای تقاضای شعیب برای ازدواج موسی علیه السلام با یکی از دخترانش نیز به حیای دختر در گام برداشتن و رفتار آن‌ها اشاره شده است: «ناگهان یکی از آن دو (زن) به سراغ او آمد، در حالی که با نهایت حیا گام بر می‌داشت». ^۲ (قصص: ۲۵) این آیه بر عفت و نجابت آن دختر از طرز راه رفتنش دلالت دارد. (طباطبایی، ۱۳۹۰، ج ۱۶، ص ۲۶) این آیات بیان‌گر نحوه صحیح حضور زن در اجتماع و برخورد با مردان بیگانه است.

از منظر مقام معظم رهبری حجاب نه تنها مایه اسارت زن نیست؛ بلکه باعث تشخّص و آزادی زن است. حجاب، وقار، متنانت و ارزش‌گذاری زن است که باید خیلی قدر دانست

۱. «فَالْأَنْلَائِسْقِيَ حَقِّيْ يُصْدِرُ الرَّعَاءُ».

۲. «فَجَاءَتْهُ إِخْدَاهُمَا تَمْثِيَ عَلَى الشَّتِيقَاءِ».

واز اسلام به خاطر مسئله حجاب تشرک نمود که این، جزو نعمت‌های الهی است. (بیانات، ۱۳۹۱/۰۲/۲۳) حجاب یکی از وسائل امنیت زن و مرد مسلمان و از احکام برجسته اسلام است. (بیانات، ۱۳۷۵/۱۲/۲۰) ایشان در این باره می‌فرماید: «ما زن را به عفت، به عصمت، به حجاب، به عدم اختلاط و آمیزش بی‌حد و مرز میان زن و مرد، به حفظ کرامت انسانی، به آرایش نکردن در مقابل مرد بیگانه دعوت می‌کنیم. این بد است؟ این کرامت زن مسلمان است. این کرامت زن است. آن‌هایی که زن را تشویق می‌کنند که خود را به‌گونه‌ای آرایش دهد که مردان کوچه و بازار به او نگاه کنند و غرایز شهوانی خودشان را ارضا کنند، باید از خودشان دفاع کنند که چرا زن را تا این حد پایین می‌آورند و تذلیل می‌کنند!؟ آن‌ها باید جواب بدند». (بیانات، ۱۳۷۵/۰۹/۲۵) مقام معظم رهبری بر این مطلب تأکید نمودند که اسلام می‌خواهد رشد فکری، علمی، اجتماعی، سیاسی و معنوی زنان به حد اعلیٰ برسد و وجودشان برای جامعه و خانواده بشری، حدّ اعلای فایده را داشته باشد. از نظر ایشان مسئله حجاب، به معنای جلوگیری از اختلاط و آمیزش بی‌قید و شرط زن و مرد در جامعه است. این اختلاط، به ضرر جامعه وزن و مرد است. (بیانات، ۱۳۶۸/۱۰/۲۶) ایشان با بیان اهمیت حجاب اسلامی فرمودند: «باید توجه کنید که هیچ بحثی در این زمینه‌های مربوط به پوشش زن، از هجوم تبلیغاتی غرب متأثر نباشد؛ اگر متأثر از آن شد، خراب خواهد شد. مثلاً بیاییم با خودمان فکر کنیم که حجاب داشته باشیم، اما چادر نباشد؛ این فکر غلطی است. نه اینکه من بخواهم بگوییم چادر، نوع منحصر است؛ نه، من می‌گوییم چادر بهترین نوع حجاب است؛ یک نشانه ملی ماست؛ هیچ اشکالی هم ندارد؛ هیچ منافاتی با هیچ نوع تحرکی هم در زن ندارد. اگر واقعاً بنای تحرک و کار اجتماعی و کار سیاسی و کار فکری باشد، لباس رسمی زن می‌تواند چادر باشد و چادر بهترین نوع حجاب است. البته می‌توان محجبه بود و چادر هم نداشت؛ منتها همینجا هم بایستی آن مرز را پیدا کرد. بعضی‌ها از چادر فرار می‌کنند، به خاطر اینکه هجوم تبلیغاتی غرب دامن‌گیرشان نشود؛ منتها از چادر که فرار می‌کنند، به آن حجاب واقعی بدون چادر هم رو نمی‌آورند؛ چون آن را هم غرب مورد تهاجم قرار می‌دهد».

(بیانات، ۱۰/۴) از نظر ایشان زن مسلمان، زنی است که دین، حجاب، زنانگی، ظرافت‌ها، رقت‌ها و لطافت‌های خود را حفظ نماید، از حق خود دفاع کند و در میدان معنویت، علم، تحقیق و تقریب به خدا پیشروی کند؛ شخصیت برجسته‌ای را نشان دهد و در میدان سیاسی حضور دارد. (بیانات، ۱۳۷۹/۶/۳) بنابراین رعایت حجاب و عفاف، نقش مؤثری در سلامت و امنیت فرد، خانواده و چامعه دارد که مورد تأکید اسلام است.

نتیجہ گیری

اسلام بین زن و مرد از نظر تدبیر شئون اجتماعی، تساوی قائل شده است. زن می‌تواند به درجه‌ای از کمال برسد که شایسته مقام خلیفة‌الله‌ی باشد و نقش تعیین‌کننده‌ای در تربیت انسان صالح داشته باشد. با تقویت ایمان و معنویت، بنای اصلی شخصیت زن مسلمان شکل می‌گیرد. سپس روح دین او با حسن خلق متعالی می‌شود. صبر نیز از وظایف اصلی زن تراز اسلامی است که به رشد فردی او کمک می‌کند. همچنین قناعت در زندگی موجب آرامش، ایجاد رضایت و تقویت شکرگزاری می‌شود. چنین زن خودساخته‌ای می‌تواند تأثیرات اجتماعی قابل توجهی داشته باشد. آنچه در حضور اجتماعی زن مهم است، تناسب کارها با روحیات و توانمندی‌های اوست. حضور زنان در مشاغلی که باید به وسیله آنان تأمین شود، ضروری است؛ زیرا اگر رفع این نیازمندی‌ها توسط مردان انجام شود، ممکن است باعث ایجاد انحرافاتی در جامعه گردد. ایجاد تعادل میان نقش شغلی و خانه‌داری، از توانمندی‌های زن مسلمان به شمار می‌آید؛ زیرا از منظر مقام معظم رهبری، نقش خانه‌داری برای زن بسیار با ارزش است و از بایسته‌های فکری اوست که اهمیت این مسئولیت را به خوبی بداند. بنابراین اشتغال باید به حضور زن در خانواده و نقش او در خانه‌داری آسیب بزند. از مهم‌ترین نکات برای حضور زن تراز اسلامی در جامعه، «رعایت حجاب و عفاف» است. رعایت این مؤلفه، مایه شخص زن مسلمان است و نقش مؤثری در سلامت و امنیت فرد، خانواده و جامعه دارد. محدودیت این بیوه‌هش، عدم تدوین بیانات مقام معظم رهبری در موضوع زنان به صورت

منظومه فکری است. همچنین برای ارائه الگوی زن تراز مسلمان، باید مؤلفه‌های فراوان و جزئیات بسیاری مورد بررسی قرار گیرد که این پژوهش، به اهم آن موارد پرداخته است. از آنجاکه برای تعالی جامعه اسلامی همواره به الگوهای کامل نیاز است، پیشنهاد می‌شود تهیه‌کنندگان و کارگردانان رسانه ملی به جای الگوسازی‌های غربی، الگوی زن کامل مسلمان را در برنامه‌ها و سریال‌ها نمایش دهند.

فهرست منابع

قرآن کریم، ترجمه: ناصر مکارم شیرازی.
نهج البلاغه، ترجمه: حسین انصاریان.

فارسی

۱. پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار آیت‌الله العظمی سید علی خامنه‌ای.
۲. دهقالن، اکبر(۱۳۸۶)، آینه کمال، قم: انتشارات چهارده مصصوم ع.
۳. جوادی آملی، عبدالله(۱۳۹۵)، مبادی اخلاق در قرآن: نشر اسراء.
۴. قرائی، محسن(۱۳۹۷)، نهضت حسینی در پرتو قرآن، تهران: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن.
۵. مدرسی، محمدتقی(۱۳۸۹)، زندگانی صدیقه کبری حضرت فاطمه زهرا ع، تهران: انتشارات محبن الحسین ع.
۶. مرکز فرهنگ و معارف قرآن(۱۳۸۷)، زن از زبان قرآن، قم: جمال.
۷. مطهری، مرتضی(۱۳۶۹)، مجموعه آثار، چاپ هفتم، تهران: صدرا.
- _____ (۱۳۶۹)، نظام حقوق زن در اسلام، تهران: صدرا.
۸. مظاہری، حسین(۱۳۹۰)، خانواده در اسلام، قم: شفق.
۹. مکارم شیرازی، ناصر(۱۳۷۱)، تفسیر نمونه، تهران: دارالکتب الاسلامیه.
۱۱. موسوی خمینی، سید روح الله(۱۳۷۸)، جهاد/اکبر، چاپ نهم، قم: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی ره.
۱۲. _____ (۱۳۷۱)، شرح چهل حدیث، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی ره.

عربی

۱. ابن‌منظور، محمد بن مکرم(۱۴۱۴)، لسان العرب، بیروت: دار صادر.
۲. راغب اصفهانی، حسین بن محمد(۱۴۱۲)، المفردات فی غریب القرآن، دمشق: دار العلم الشامیة.
۳. صدقوق، محمد بن علی(۱۳۷۸)، عيون أخبار الرضا ع، محقق: مهدی لاچوردی، تهران: نشر جهان.
۴. _____ (۱۴۰۳)، معانی الأخبار، محقق: علی اکبر غفاری، قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
۵. طباطبایی، سید محمد حسین(۱۳۹۰)، المیزان فی تفسیر القرآن، قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
۶. طبرسی، فضل بن حسن(۱۳۷۱)، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، تهران: ناصر خسرو.
۷. طریحی، فخر الدین(۱۳۷۵)، مجمع البحرين، تهران: کتاب فروشی مرتضوی.
۸. قمی، علی بن ابراهیم(۱۳۶۳)، تفسیر القمی، قم: دارالکتاب.
۹. کلینی، محمد بن یعقوب(۱۴۰۷)، الکافی، محقق: علیاکبر غفاری و محمد آخوندی، تهران: دارالکتب الإسلامية.
۱۰. نراقی، احمد بن محمد مهدی(۱۳۷۸)، معراج السعاده، قم: هجرت.
۱۱. نوری، حسین بن محمد تقی(۱۴۰۸)، مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، قم: مؤسسه آل البيت ع.